

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μιχαήλ ο Μαυροειδής από την Ανδριανούπολη

[/ Πεμπτούσια](#)

Μαρτύρησε στις 17 Φεβρουαρίου, τέλη 15ου αιώνα, στην Ανδριανούπολη

Ο Άγιος καταγόταν από σπουδαία οικογένεια της Ανδριανουπόλεως, ήταν ο πρώτος άρχοντας της πόλεως, μορφωμένος, ευγενής, ενάρετος και πλούσιος. Είχε δε γνωριμίες και διασυνδέσεις τόσο με Τούρκους όσο και με Ρωμιούς. Ήταν γνωστός και ξακουστός σε πολλούς προκρίτους της Μ. Ασίας ακόμη και σε ανθρώπους του παλατιού αλλά και μεγιστάνες της Κωνσταντινουπόλεως.

Αυτόν τον σπουδαίο και ενάρετο άνθρωπο, μια ομάδα Τούρκων, γνωστών για την πονηρία τους, κινήθηκε από τον δαίμονα και συκοφάντησε τον Μιχαήλ στον δικαστή πως ομολόγησε πίστη στο Ισλάμ στην τουρκική γλώσσα, παρουσιάζοντας μάλιστα και ψευδομάρτυρες. Ο δικαστής τον κάλεσε και του ζήτησε να απολογηθεί για την κατηγορία.

Ο Άγιος εμφανίστηκε μπροστά του και ομολόγησε πως όλα είναι ψευδή και πως πρόκειται για συκοφαντία. Ο δικαστής κατάλαβε πως επρόκειτο για συκοφαντία, επειδή όμως οι κατήγοροι τον απειλούσαν, με πολύ θόρυβο μάλιστα, ότι, εάν απολύσει τον μάρτυρα, θα τον μηνύσουν στον Σουλτάνο, πως αδιαφορεί για την τήρηση των μουσουλμανικών νόμων, έκλεισε τον Άγιο στη φυλακή,

περιμένοντας διαταγή του Σουλτάνου.

Οι κατήγοροι, μαζί με άλλους, δεν σταμάτησαν εδώ, πήγαν στον Σουλτάνο και ολοκλήρωσαν τη σκευωρία. Παρουσίασαν, μεγαλοποιημένα μάλιστα, τα πράγματα και ο σουλτάνος χωρίς να πολυεξετάσει, πείστηκε στα λόγια τους και εξέδωσε διαταγή ή να αρνηθεί ο Μιχαήλ την πίστη του και να γίνει μουσουλμάνος ή να θανατωθεί δια πυράς.

Επέστρεψαν λοιπόν στην Ανδριανούπολη και επέδειξαν τη διαταγή του Σουλτάνου. Έλεγαν δε στον Άγιο : πείσου γνωστικέ άνθρωπε, στη διαταγή του ηγεμόνα και σε μας, ομολόγησε τη δική μας πίστη και θα ωφεληθείς. Θα ευτυχήσεις εσύ και οι συγγενείς σου, θα απολαύσεις μέγιστες δωρεές, υψηλές τιμές και επαίνους, θα δοξαστείς. Αν όμως δεν θελήσεις να πειστείς, θα σε σκοτώσουμε σύμφωνα με τον νόμο και τη διαταγή του ηγεμόνα.

Σε αυτά ο γενναίος και αδαμάντινος μάρτυρας απάντησε:

Επειδή τόσο πολύ υπερίσχυσε εναντίον μου το ψεύδος και η ραδιουργία σας, σκέφτηκα και αποφάσισα, διότι δεν είμαι βέβαια απερίσκεπτος ούτε ανόητος, όπως γνωρίζετε. Ούτε αλλάζω, ούτε θα αλλάξω ποτέ την πίστη μου στον Χριστό αλλά θα υπομείνω πρόθυμα ως το θάνατο, χωρίς να συζητήσω καθόλου για τις δωρεές και τις τιμές και όσα άλλα μου έχετε υποσχεθεί. Γι' αυτό μόνο απορώ, εάν νομίζετε ότι θα υποστώ προθύμως τον δια ξίφους θάνατο ενώ θα φοβηθώ τον δια πυράς.

Και αν ακόμη αυτός παρέχει περισσότερο πόνο στις αισθήσεις και εκείνος δεν παύει να είναι θάνατος. Όστε με όποιον θέλετε θανατώστε με, χωρίς να πείτε στο εξής τίποτε περισσότερο. Από εμένα βεβαίως δεν θα ακούσετε τίποτα άλλο.

Ντροπιασμένοι και απογοητευμένοι, επειδή δεν μπόρεσαν να του αλλάξουν τη γνώμη, έφεραν τον δήμιο και τον διέταξαν να τον αποκεφαλίσει.

Λέγοντας ο Άγιος : Κύριε ημών Ιησού Χριστέ δέξαι το πνεύμα μου, αποκεφαλίστηκε.

Μετά την εκτέλεση συγκέντρωσαν ξύλα και έκαψαν το τίμιο λείψανο του Αγίου.